

19 5 2020

Brief aan de Kinderombuds vrouw

Geachte mevrouw Kalverboer

Sinds februari 2019, toen het artikel: "de Jeugdzorg is er klaar voor " in het NRC stond hebben we ons vastgebeten en verdiept in het onderwerp : de terugkeer van de kinderen uit het kalifaat en hun moeders van uit de kampen in Syrië naar Nederland

<https://www.nrc.nl/nieuws/2019/02/19/jeugdzorg-heeft-plan-is-kinderen-klaar-a3654653#/handelsblad/2019/02/20/#106>

In dit artikel wordt een protocol beschreven aangaande de terugkeer van Nederlandse IS moeders en haar kind(eren). Uitgedacht, door een aantal deskundigen (ook iemand vanuit de kinderpsychiatrie?) op verzoek van het ministerie van Justitie en VWS (2017!)

Daarnaast heb ik Uw oproep in het NRC dd 29 oktober 2019 ons ook geïnspireerd .

<https://www.nrc.nl/nieuws/2019/10/15/haal-de-kinderen-terug-uit-syrie-zij-hebben-hulp-nodig-a3976809#/handelsblad/2019/10/16/#118>

Sindsdien heb ik er veel over geschreven, de laatste tijd ook in samenspraak met collega Yteke Hettinga. Er was tot nu toe geen of weinig enthousiasme vanuit of namens onze beroepsverenigingen.

Ik stuurde eenmaal een ingezonden brief aan het Haarlems Dagblad met een pleidooi voor sociale acceptatie als de kinderen naar Nederland zouden komen, mijn collega Yteke Hettinga schreef een stuk voor collegae ,dat werd gepubliceerd in het NRC van vrijdag 24 mei getiteld " *een recept voor radicalisering* " .

<https://www.nrc.nl/nieuws/2019/05/23/moeder-en-kind-scheiden-is-recept-voor-radicalisering-a3961347#/handelsblad/2019/05/24/#118>

We hadden onze hoop gevestigd op de rechtszaak, die een groot aantal moeders had aangespannen ,waarbij ze werden bijgestaan door de advocaten Andre Seebrechts en Tom de Boer

Zoals u weet riep de voorzieningenrechter in Den Haag op tot het terughalen van de kinderen en *als* de Koerden de kinderen niet wilden meegeven *zónder* de moeder, dan samen *mét* de moeders.

De Staat ging in beroep, beschouwt de moeders als een gevaar voor de nationale veiligheid en de rechtbank in Den Haag oordeelde later:

<https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/nederlandse-staat-hoeft-is-vrouwen-en-hun-kinderen-toch-niet-terug-te-halen~b7483645/>

ik citeer: *Repatriëring kan niet juridisch worden afgedwongen, dat is een politiek besluit, oordeelt het gerechtshof in Den Haag vrijdag. 'Het is aan de politiek om zich over de erbarmelijke situatie van deze kinderen te buigen', aldus de voorzitter van het hof.*

Dat klinkt toch net iets anders dan het geluid vanuit het kabinet, bij monde van de minister van justitie :” we zijn blij dat de rechtbank ons beleid ondersteunt”

Er is Hoger beroep aangevraagd , nov 2019, “en wel zo snel mogelijk”, bepleitte de advocaat óók verband met de koude in de winter. Maar die uitspraak zal pas vóór de zomer zijn.

Inmiddels is nu, eind Juni die uitspraak van de Hoge Raad bekend. Óók de Hoge raad oordeelt dat het aan de politiek is om tot een oplossing te komen voor deze voor de kinderen en hun moeders geestelijke en sociaal benarde situatie. Aan de politiek wordt kennelijk de tijd gegeven om tot die oplossing te komen.

Inmiddels heeft Minister Blok , en het ministerie van Buitenlandse zaken zijn energie en zinnen gezet, op het organiseren van een Internationaal Strafhof ter plekke, omdat die oplossing het meeste recht doet aan de slachtoffers. Met daarbij óók de verwachting dat zo'n Internationaal Strafhof in deze regio zal zorgen voor de uitstraling van de Mensen rechten, zoals die zijn overeengekomen via de Verenigde Naties in de verklaring van de Universele rechten van de mens 1948 . Minister Blok hield zijn pleidooi, voor deze internationale rechtbank ter plekke, op een bijeenkomst ter gelegenheid van de verjaardag van de Verenigde Naties voor een gehoor van studenten in Leiden .Hij sprak óók bij *deze* gelegenheid met geen woord over de Rechten van het Kind.

Wij schreven een brief met vragen aan de minister. Een brief ,die werd voorafgegaan door een onderbouwing vanuit onze professionele kennis en ervaring met mensen en kinderen van *toen* ,met traumatische oorlog- en kamp ervaringen uit WO II(zie bijlage)

Inmiddels groeien deze IS kinderen , zoals ze helaas publiekelijk steeds genoemd worden , nog immer in de kampen op , wachtend op de tot stand koming van die internationale Rechtbank ,met alle gevolgen van dien voor hun lichamelijke en geestelijke ontwikkeling en het gevaar voor radicalisering later.

De politiek heeft intussen (nog)niets gedaan in de zin van voorbereiding op acceptatie en /of tolerantie bij een eventuele terugkeer naar Nederland later. Geen voorlichting over de mogelijkheden van toezicht op de veiligheid en over mogelijkheden en kennis van radicalisering. Integendeel, de publieke opinie werd /bleek inmiddels “opgestoot” o.a via uitspraken in het parlement als: “ze zijn een bedreiging voor onze veiligheid” of. “Terughalen? Nee daar gaan we niet onze mensen aan wagen”, of “de strijders ze hadden daar beter kunnen sneuvelen”, en ...”de vrouwen gingen uit eigen wil, zij zijn verantwoordelijke voor het lot hun kinderen “ .

Waarschuwen voor acute gevaren gaat in het algemeen gemakkelijker dan waarschuwen voor een gevaar op de langere duur. Waar je langer over na moet denken. Zo zit ons brein nu eenmaal in elkaar ,zei onlangs Beatrice de Graaf ,expert op het gebied van Veiligheid en Terrorisme ,sprekend het draagvlak in de bevolking over de Corona maatregelen .

<https://www.nrc.nl/nieuws/2020/06/26/juist-als-een-restrictie-werkt-wekt-ze-wrevel-a4004257#/handelsblad/2020/06/27/#102>

En de mensen die kennis hebben van de psychiatrie en van de evolutie zullen dat beamen . Ondertussen ..begin Maart bereikte de Corona pandemie onze samenleving .Vreselijk voor de mensen die het betreft en een gevaar voor de kwetsbaren onder ons .Rampzalig voor de vele vluchtelingen o.a. in de kampen op de Griekse eilanden en in vluchtelingen kampen elders in de wereld. De berichten worden steeds indringender voor het voetlicht gebracht voor de Nederlandse bevolking

De Corona pandemie maakt naast ongerustheid voor de gezondheid en de economie, gelukkig ook creativiteit en een gevoel van verdraagzaamheid los.

Er wordt een beroep gedaan op grotere saamhorigheid tussen de landen van Europa, Noord en Zuid , West en Oost . Er lijkt meer aandacht voor tolerantie en verdraagzaamheid dan er was de laatste jaren.

In korte tijd kwamen er 4 initiatieven in de media:

1 een open brief aan Minister president Rutte , namens een groot aantal organisaties op het gebied van vluchtelingen hulp en Mensenrechten en Kinderrechten .

2.Er was en is inzet van een aantal gemeentes in Nederland om kinderen ,die verweesd zijn, weg te halen en in hun gemeentes onder te brengen

3.Daarnaast was er de actie SOSMoria.eu waarbij artsen in heel Europa hun regeringen oproepen de mensen en de kinderen die vastzitten in des vluchtelingenkampen op de Griekse eilanden te evacueren te verdelen over Europa.

4.Gisteren was er veel aandacht voor kinderen in oorlogsomstandigheden ,gepaard gaande met een actie voor War Child , via de *serie Kinderen in de oorlog*, waarin een aantal, bekende Nederlanders vertellen n over de langdurige gevolgen en de input van die periode op geest en toekomst.

En heel onlangs was er een oproep van de VN secretaris generaal Antonio Guterres aan alle regeringen van strijdende partijen om wapenstilstanden te sluiten. "Oorlog is de bron van veel vluchtelingen stromen resp. vluchtelingen leed. Voor oude mensen, volwassenen, jongeren en kinderen " zo zegt hij

U heeft van de meeste van deze initiatieven ongetwijfeld kennis van genomen.

Sindsdien vragen we ons af : Zijn er binnen die toegenomen aandacht voor de mensen en kinderen in de kampen ,misschien toch weer politieke mogelijkheden voor het terughalen van de kinderen en moeders uit het Kalifaat ,die al zo lang in de vluchtelingen kampen verblijven ?

-Hebben de Kinderombudsmannen en Kinderombudsvrouwen van de Landen in Europa contact met elkaar?

-Worden ervaringen over de terugkeer van moeders en de kinderen gedeeld? Is er een uitwisseling van ervaringen met de ontvangst in hun thuisland, toegang tot scholen, manieren van opvangen, berechting van de moeders? etc.

-En *als* de Ombudsmannen en vrouwen voor het Kind, ervaringen delen met elkaar hebben, zouden die misschien in een gezamenlijke verklaring een oproep kunnen doen aan de Europese regeringsleiders om de kinderen van ouders, die ooit naar het kalifaat gingen naar hun landen terug te halen.

Deze kinderen en hun moeders, wachten nu op een berechting ter plekke, door een Internationaal Gerechtshof dat nog verwezenlijkt moet worden. Een plan dat door de Corona-pandemie waarschijnlijk extra vertraging zal ondervinden. Vorige week las ik op de site van Buitenlandse zaken een verslag van medio april 2020, een tussenrapportage over de vorderingen in de organisatie van een internationaal gerechtshof in het midden oosten:

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/04/17/kamerbrief-tussenrapportage-geintegreerde-buitenland--en-veiligheidsstrategie>.

Ik citeer: "Soms zijn behaalde resultaten substantieel, zoals het feit dat ISIS militair verslagen is en geen eigen grondgebied meer heeft (doel 7: terrorismebestrijding).

Voor wat betreft het Internationaal gerechtshof ter plekke, geldt echter dat dit resultaat niet geheel eenduidig is: de berechting van Foreign terrorist fighters die vastzitten in kampen in Irak en Syrië, blijkt om juridische, humanitaire en veiligheidsredenen nog niet van de grond te komen. Terwijl accountability voor begane misdaden, essentieel onderdeel van de Nederlandse inzet is "

Of te wel deze oplossing voor de Moederen en kinderen uit het kalifaat, komt laat, héél laat of misschien nooit.

Terwijl:

We hier in Nederland opvangmogelijkheden hebben, de plannen liggen klaar. En ..langer wachten in de kampen veroorzaakt meer kans op schade voor de deze kinderen en een grotere kans op radicalisatie

Voor alle duidelijkheid: Ons pleidooi voor een terugkeer van de Kinderen uit het Kalifaat en hun moeders is aanvullend aan de aandacht voor de vluchtelingenkinderen op de Griekse eilanden en elders in de wereld. Het is een oproep om bij de terechte en noodzakelijke aandacht voor de (wees)kinderen op de Griekse eilanden, de kinderen van de Kalifaat ouders niet te vergeten. Een pleidooi om óók van dat probleem, *niet* weg te kijken

We hopen dat U tijd vindt om te reageren.

Met vriendelijke groet

Jaap van Luin

en

Yteke Hettinga

psychiater N.P. /psychotherapeut

klinisch psycholoog en psychoanalytica

Jfvanluin@planet.nl

Wilhelminapark 15 2012KB

Haarlem

Yhettinga@hetnet.nl

Willem Schiffstraat 39

Nijmegen